

Az Év JAM-diákjának „kalandjai” Madridban

A diákokat segítő önmegvalósítási program, a Junior Achievement Magyarország (JAM) pályázatára beküldött munkájával 2002-ben az Év JAM-diákja címet nyerte el Lantos Áhím, az egeri Neumann János Közgazdasági és Informatikai Szakközépiskola és Gimnázium 10/E osztályos tanulója. Jutalmul július második hetében Spanyolország fővárosában, Madridban vehetett részt az Európai JA Tanulói Konferencián.

Áhím a Neumann két tannyelvű gazdasági-informatikai osztályának tanulója. Amint azt elárulta, leginkább az ügyvédi foglalkozás vonzza. Mindemellett szívesen foglalkozik a mai életben oly fontos piacgazdaság, illetve a vállalkozások kérdéseivel is. Ennek és az osztályokban gazdaságtant és angolt oktató *Dobóvári Ivettnek* – aki az *Év JAM-tanára* címet nyerte el – köszönhetően vett részt a JAM által meghirdetett pályázaton.

– Egy egeri üzletemberről, a hosszú élet- és pályautat bejárt *Harmati László* munkásságáról készítettem el és küldtem be pályamunkámat – mesélte a fiatal ember. – Tudom róla, hogy rengeteg vállalkozása sikeres, jelenleg ő irányítja az Eger East-West és az Eger-Invest Rt.-ket is. Őt interjúvolтам meg. A „dolgozatot” színes fotókkal, grafikonokkal és egyes oldalakon kéthasábos tördelésmóddal igyekeztem minél változatosabbá tenni. Összefoglalóan oda jutottam el a vele kapcsolatos anyaggyűjtés során – hiszen tájékoztam korábbi újságcikkekből, egeri ismerősöktől, az üzleti élet szereplőitől is –, hogy Harmati László tipikus példája annak: *nem úgy működik a*

dolog, hogy valaki kikerül az iskolából és azonnal az ölébe szórják a milliókat, hanem nagyon kemény munkával jutott fel a semmiből a csúcsra.

A pályamunka címe – *„A munkám a hobbim, a hobbim a szórakozásom”* – Áhím szerint tökéletesen jellemzi interjúalanyát és életfilozófiáját, miszerint úgy kell élni, hogy élvezzük azt, amit csinálunk. Egy szó mint száz, a pályázatot értékelő zsűri végül is neki ítélte oda az *Év JAM-diákja* kitüntetést.

Ahogy azt a szervezet vezetői és munkatársai ígérték, július 7-én Ferihegyről már indulhatott is a kitüntetett Spanyolországba.

– Már akkor nagyon izgatott voltam – osztotta meg velünk emlékeit utóbb Áhím –, ugyanis nem igazán szeretek repülni, inkább a madarakra bízom ezt. Szerencsére baj nélkül megérkeztem a madridi reptérre, ahol egyórás keresgélés után akadtam össze *Oliver Gjoneski-vel*, az egyik „felügyelővel”, aki végig szemmel tartott minket. Már együtt vártuk a többi országból érkező JA-diákokat. A *Hotel Castellana Inter-Continentalban* szálltunk meg, mondhatni igazán királyi szobában. Egyik szobatársam, *Ivan* Szerbiából, míg *Sam* az Egyesült Királyságból érkezett.

Másnap persze – már az ismerkedés során – az is kiderült, hogy csaknem teljes Európa képviseltette magát, Litvániától Törökországon, Szerbián, Albánián, Belgiumon át egészen Angliáig. A legtöbb államból ketten-hárman tölthettek egy hetet Madridban, a mi hazánkat viszont egyedül Áhím képviselte.